

Věra Helena Charitas

JAK OZDRAVIT SEBE A KONECKONCŮ CELÝ NÁŠ SVĚT

Nechť tato kniha poslouží mnohým lidem nalézt sebe sama,
s nalezením cesty k Nejvyššímu, jenž je náš Otec Bůh.

*Dílko je věnováno z lásky k Otci Bohu, jeho Synům,
Synu Božímu – Ježíši Kristu a Synu Duchu Svatému – Imanuelovi
a celé Boží rodině.*

© Věra Helena Charitas

Grafická příprava a tisk: Tiskárna Posekaný, www.posekany.cz

České Budějovice, 2025

ISBN 978-80-11-05964-4

*Boží rodině
věnuji z lásky*

Úvodní předmluva autorky.

Motto: Chtějme ozdravit sebe, stát se duchovními bytostmi, abychom mohli ve vzájemném spojení pomoci naší matce Zemi, která je nemocná, a to naší vinou, když po generacích jsme se na ní proviňovali a ubližovali jí.

Dílko, které píšu, je duchovního rázu, je určitým návodem, jak by mohl člověk žít, aby se včas dostal do své domoviny, jež se nazývá rájem.

Protože naše planeta jako svět se nachází v ohrožení, mohlo by dílko posloužit právě jako návod pro lidi k pomoci ozdravování našeho světa. Hrozby, které zákonitě přicházejí k lidem, kteří nejdou duchovní cestou, se mohou zmírnit, a to přeměnou lidí k dobrému, dokonce uzákoněným milosrdenstvím Stvořitele Boha se nemusí naplnit.

Matka Země by měla být zachována pro všechno dobré, co na ní žije, co si zaslouží úctu a lásku. Tedy nejen pro lidi, kteří na ní žijí, aby dokončili svůj duchovní vývoj, ale i pro živočichy, kteří rovněž jsou ve vývoji, pro samu krásnou přírodu a také pro ni samotnou jako živou planetu, která je ještě mladá, i když jednou zanikne.

Jak ozdravit sebe a koneckonců celý náš svět? Jde to vůbec? Odpověď by tu byla. Jako lidé – duchovní bytosti – bychom to mohli zvládnout, pokud bychom dbali svého svědomí. Činili to, co bychom sami chtěli, co by nám dělalo potěšení a radost. Ale lidé, přestože se už vyvíjí na planetě Zemi nekonečně dlouhou dobu, a to ještě s velikou péčí a pomocí Boží, to stále ještě nedokážou; myslím tak všeobecně. Vždyť stále na Zemi není mír. V tom našem sužovaném světě je mnoho lidí, kteří duchovně zaostávají, a to vlastní vinou. Často jde o lidi schopné a chytré. Duchovní vyspělost ale nemá nic společného s vychytralostí a uplatňováním rozumu bez citu. Vyspělost duchovní se ukazuje navenek velkou krásou v chování a v činech. Nelze ji zaměňovat s mravností. Sice mravní chování je předpokladem vyspělosti člověka, ale duchovnost jde dál, navazuje

na pochopení stvoření, do něhož lidé patří, jež je řízeno tím Nejvyšším-Stvořitelem, Bohem, Pánem, můžeme i říci Otcem všech stvořených, na podkladě dobra a lásky.

Člověk jako tvor vyššího druhu pochází z ráje a má se dopracovat k dokonalosti, můžeme říci k zušlechtění sebe, aby se stal užitečným pro velký celek ve stvoření, ve kterém žije. Onen svět a Země jsou přípravou k jeho duchovnímu vyspívání. Vzorem by mu mělo být chování těch bytostí, které slouží Bohu, ne za peníze, pro prospěch, ale pro lásku samu k těm nižším, pro sounáležitost a harmonii na základě pravdy a svobody.

Na naší Zemi ale žije hodně lidí duchovně nevyspělých, k nim se přidružují lidé, kteří snadno zlu podléhají svou náklonností k něčemu nedobrému, ať už jde o alkohol, kouření, v horším případě o drogy či náklonnost k hazardním hrám, orgiím a jiné.

Lidé si také po generacích zvykli na masitou a živočišnou stravu ve zpracovaných produktech, a to v nepřiměřeném množství, namísto toho, aby s duchovním pochopením umírnňovali živočišná jídla a nahrazovali je za rostlinná. To způsobuje mnoho civilizačních nemocí, spolu s nezdravým stylem života, často spojeným se stresy a duchovní nevyrovnaností. Tím lidé ale neškodí jen sobě, ubližují i Zemi, která nám lidem byla Stvořitelem Bohem propůjčena, abychom na ní žili, duchovně se vyvíjeli a zdokonalovali se.

Mnozí lidé neuvažují o tom, že je Země s námi lidmi propojena silou, tak jako všechno stvořené Pánem Bohem. Země nás lidi obdarovává dobrou silou, ale my lidé jí vždy dobrou sílu nepředáváme – myšleno celkově. Proto Země strádá. Projevuje se to reálně např. oteplováním, extrémním počasím a jiné.

V dnešní době, závěrečné době světového soudu, dá-li se to vůbec odhadnout, by lidstvo na celé planetě Zemi mělo být na vyšší duchovní úrovni, ale není tomu tak. Už jenom to, že se válčí, to potvrzuje. Příčinou všeho zla jsou právě lidé duchovně zaostalí a ti lidé, kteří zlu také

podléhají svou inklinací, třeba pro ně zdánlivě nevinnou. V sounáležitosti všech, tak často lidé strádají, pochopitelně s nimi i živočichové. Sama příroda s planetou Zemí tím trpí.

Aby se celý náš svět mohl ozdravit, měli bychom s duchovním pocho-
pením se snažit ozdravovat sebe sama v jedinečnosti své podstaty – to
je ducha. Je to nereálné, a přece s velkou pomocí Boží, po očistě, se tak
může stát, pokud se lidé budou snažit na sobě duchovně pracovat.

Zvolala bych, ať se nám to lidem daří, pro spokojenost, radost, samu
lásku, pro krásný a šťastný život na Zemi!

Zamýšlejme se, dopřejme svobodu těm nižším druhům – zvířatům
a drobným živočichům. Staňme se jejich ochránci a ne utlačovateli. Jinak
zákonitě se nám bude stávat obdobné. Učit se můžeme od těch vyšších
nad námi, kteří stále nám lidem pomáhají pod vedením trojjediného Boha
Otce. Učme se všichni, máme toho zapotřebí, dokud je čas, abychom
prošli v soudu a mohli už budovat na naší matce Zemi Tisíciletou říši
míru – jinak Boží království na Zemi.

Věřím v pomoc našeho Pána Boha a jeho Synů a těch, co jsou v jeho
službách, tedy v pomoc celé Boží rodiny nad námi. Lidstvo to samo už
nedokáže! Dá se tak předpokládat.

Bude apokalypsa nevyhnutelná v konci času, který se přibližuje? Toť
otázkou. Vše bude záležet na každém jednotlivci, jak se bude chovat
a jednat. Sama láska k Otci Bohu a jeho rodině by nás lidi mohla přivést
do ráje. Víme přece, co láska dovede, jak povznáší.

Každý člověk je jedinečný a ve stvoření má své místo, často je spoje-
né s posláním, kterým má posloužit druhým lidem pro celek, vzájemnost
všech a nejen lidem i zvířatům a drobným živočichům, samotné příro-
dě. Hledejme svou užitečnost pro blaho celku, jež je celé obdivuhodné
stvoření, v němž se všichni nacházíme, a mějme rádi nejen sebe, ale
i všechno živé, třeba i zdánlivě neživé, co je hodno úcty a lásky. Učme se
žít s pocitem vděčnosti ke svému Stvořiteli Bohu a k těm, co mu slouží.
Berme si z nich příklad. Nebudme necitliví k sobě, ale i k těm nižším dru-
hům s pocitem nadřazenosti nad nimi.

Co se máme naučit? Poznávat vůli Pána Boha, jak na Zemi, tak na onom světě. Není to tak těžké, pokud budeme chtít naslouchat svému duchu, dbát svého svědomí, řídit se pravdou, dobrem a láskou. Zkušenosti máme získat prožitím. Bez učení a bez praxe to nejde. Proto, milí spolužáci, bych znovu zvolala. Učme se, času nemáme nazbyt, ať naším spojencem je jenom láska, která se projevuje vždy jenom dobrem.

Pro rozbušení našich srdcí a pro poučení píši průpovědky, které nám lidem mohou něco říci:

1. Snaží-li se jedno srdce o druhé, je v tom vždycky zázrak.

E. Wiechert

2. To je přirozenost lásky, že slouží a nepanuje.

M. Luther

3. Kdyby na světě vládla láska, byly by všechny zákony postradatelné.

Aristoteles

4. Pravá láska nikdy nemyslí na sebe, ale vždycky jenom na dobro druhého, a tak i jedná, i když je to spojeno s vlastním odříkáním.

Abd-ru-shin (pseudonym)

5. Život jedince má smysl pouze tehdy, pokud pomáhá učinit život každé živé bytosti důstojnějším a krásnějším. Život je posvátný. Je to nejvyšší hodnota. Ve srovnání s ní je všechno ostatní vedlejší.

Albert Einstein

6. Nejprve bylo nutné civilizovat vztah člověka k člověku. Nyní je nutné civilizovat vztah člověka k přírodě a ke zvířatům.

Victor Hugo

7. Zvířata cítí bolest jako lidé a mají stejnou touhu žít. Bude-li v našem srdci láska, soucit a pokora, pak jednoduše nebudeme moci sami zabíjet, ani nechávat za nás zabíjet jiné.

Mahéšvaránanda

8. Biblický „pád“ lidstva byl počátkem domestikace zvířat a jejich ovládnutí, vykořisťování a zneužívání, jako by byla pouhými věcmi a nahraditelnými předměty.

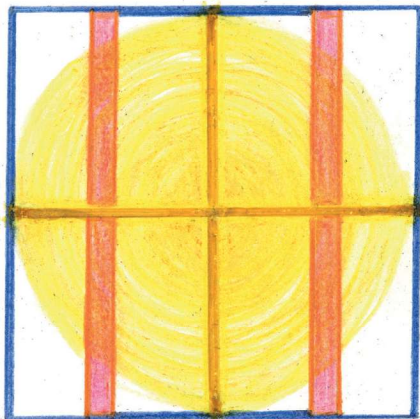
(závěr některých historiků)

9. Je správné, když se člověk stará se vší přirozeností o svou vnější krásu, ale měl by také dbát o svou vnitřní krásu. Ta je tou pravou krásou člověka – jako duchovní bytosti.

Věra Helena Charitas (pseudonym)

10. Kdybys musel Pánu Bohu děkovat za všechny radosti, které ti dává, vůbec by ti nezbyl čas na stěžování.

(přísloví)

Jak ozdravit sebe a koneckonců celý náš svět

Je to značný problém. To proto, že na naší planetě Zemi žije mnoho lidí, kteří jsou brzdou duchovního vývoje ostatních lidí. Může se říci, že náš Pán Bůh jako vševědoucí i s tím počítá. Proto probíhá světový soud jako očista. Kdy bude dokončen? To ví jen Bůh sám.

Pro pomoc lidem píši toto dílko. Jestli někomu z lidí pomůže k ozdravení, budu ráda, může to přispět k ozdravování našeho světa. Lidé bez velké pomoci Pána Boha, jeho Synů Ježíše Krista a Imanuela a všech bytostí, kteří se podílejí na pomoci, to sami už nemohou zvládnout. Ale bez přičinění lidí, kteří by si přáli dokončit duchovní vývoj, „bohumilých lidí“, to pochopitelně také nejde. Říká se: „Přičiň se a Bůh ti pomůže.“ A je tomu skutečně tak.

Proto přičiňme se, dokud je čas! Vypadá to tak, že soud už jde do finále. I když rok ve světovém dění mnoho neznamená.

Abychom se ozdravili na těle i duchu, měli bychom už vědět to duchovní, které nám lidem bylo předáno Synem Člověka, jinak spisovatelem Abd-ru-shinem, knihou Ve světle Pravdy – Poselství Grálu. Toto velké dílo má být pro lidi záchranným lanem v čase světového osudu, jež má být předělem do věku Vodnáře, kdy by už mělo být lidstvo duchovněji, mohla se na Zemi budovat Tisíciletá říše míru. Ale nepředbíhejme čas. Jak můžeme pozorovat, lidé jsou technicky vyspělí, ne tak duchovně, bráno všeobecně. A. L. Huxley výstižně toto říká slovy: „Technicky jsme nadlidé, morálně ještě ani lidé - to je hlavní problém přítomnosti.“ O to horší je, že se mnozí lidé nad tím nezamýšlí.

Napsala jsem knihu Zachraň sebe pro věčnost láskou k Otci Bohu s podnázvem Ve znamení víry, světla a lásky. V knize uvádím pravdy, které bychom si mohli jako hledající ověřovat ve svém životě. Navazuji v mnohém na duchovní vědění, které se nám lidem dostalo prostřednic-

tvím Abd-ru-shina. Vědění nám usnadňuje pochopit smysl našeho bytí ve stvoření úžasného Stvořitele Boha.

Abychom pochopili zákonitosti, kterým se máme podřídít pro naše dobro, chci v této knize uvést příběhy, na nichž můžeme pochopit, co je od nás lidí požadováno naším Pánem Bohem. Čeho se máme vyvarovat, aby nás nestihlo něco nepříjemného. A vůbec, jak si převést uzákonění Boha do běžného života.

Především bychom si měli uvědomit, že Bůh je, vede své stvoření se svými Syny - Synem Božím a Duchem Svatým s pomocí bytostí, jež se ve stvoření nachází, jak nahoře, tak dole, a to na podkladě dobra a lásky. Proto jakékoliv zlo nemůže být dokonalým Bohem tolerováno. Boha se však nemáme bát, máme ho milovat, vždyť on sám je Láskou. Jeho Synové jmenovitě Ježíš Kristus, Imanuel a celá Boží rodina ve stvoření Otce Boha milují, a proto mu slouží, pro dobro a lásku samu.

Jak bychom tedy měli žít a vyvarovat se zlému osudu a s tím často související nemoci? Jistě dobře. **Na příbězích, které chci uvést, bych mohla ukázat to, co je správné i nesprávné, co nás lidi k Bohu přivádí či naopak od něho vzdaluje. Zároveň se příběhy můžeme poučit, přes ně pochopit podstatu toho duchovního, které tak souvisí s naším zdravím.**

Učme se, nejen abychom byli chytří, ale byli také dobří, uměli se otevřít lásce, jen tak se náš svět může ozdravit, pokud my sami, každý za sebe se ozdraví. Mohu-li dodat, jak na duchu, tak na těle.

